

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۱۲/۰۸

محمد معصوم هوتک

صدر اعظم

سید نور محمد شاه پښینی کندهاری

پنځمه برخه

ما څه موده پخوا د صدراعظم سید نورمحمد شاه پښینی کندهاري په باب څو پرله پسې لیکنې خپرې کړې. ځینو دوستانو راڅخه وغوښتل چې که دا موضوع یو څه پسې پراخه سي، بنایي گټوره به تمامه سي.

ما د دوی غوښتنه ومنله او د مدارکو په محسوسه نېستي کې می دا څېړنه د یوه کتاب په بڼه ترتیب کړه. که محترم لوستونکي زما د دې حاضري لیکنې او په دې باب د نورو خپرو سوو لیکنو ترمنځ مکررات وویني، د مهربانۍ له مخې دې د احسن تکرار په سترگه ورته وگوري او ما دې وبخښي.

م. هوتک

د فرمان متن:

"سیادت پناه سید نورمحمد شاه بسلامت باشند.

بعد آنکه کاغذ شما رسید احوال دانسته شد، باید که بهر صورت که بتوانید ملک کتون را بدست بیارید که بخوبی بازخواست شود. باقی خود شما بزودی بیایید که تدارک رفتن رفتن شما را بکنیم که بخیر شما بروید، که وقت میگذرد و هوا روزمره سرد میشود. و یک کاغذ بنام ملک های ترین نوشته فرستادیم وسلام. (مهر محمد امین ۱۲۷۸ بر پشت مکتوب)"

دا فرمانونه د سید نورمحمد شاه کندهاري په کورنۍ کې د سید عبداللطيف اغا سره خوندي ول او علامه عبدالحی حبیبي ته ئې د استفادې له پاره سپارلي ول. علامه مرحوم دغه اسناد یو پنځوس کاله پخوا یعنی د ۱۳۴۸ ش کال د آریانا مجلې په درو گڼو کې له تبصرو سره خپاره کړي دي.

په دې فرمان کې د ترینانو د ملکاتو په نامه د یوه لیک یادونه هم سوي ده. ترینان د پښین د شاوخوا اوسېدونکي دي او د هرات په فوشنج کې د اوسېدلو سابقه نه لري. دغه راز د سردار محمد امین خان د واکمنۍ په قلمرو کې هرات شامل نه وو او ده په هرات کې د کوم چا د گرفتارولو واک نه درلود. پښین چې په کندهار کې شامل وو، ځکه نو دده د واکمنۍ یوه برخه وه او دده حکم پر چلېدی.

د سردار محمد امین خان په یوه بل فرمان کې چې د کندهار د "حکام او سر رشته داران" په نامه صادر سوی دی، په هغه کې د کندهار په بنار او مربوطاتو کې ئې د سید نورمحمد شاه جایداد تعین سوی دی او مالیه ئې معاف سوی ده. په فرمان کې داسې راغلي دي:

"حکم سرکار همایون والا شد آنکه:

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

حکام و سررشته داران قندهار بالطاف شهرياری مسرور بوده بدانند، که در خصوص جایگیر عالیجاه عزت دستگاہ سیادت پناه سید نورمحمد شاه مرقوم میشود... و یک قطعه زمین خشکابۀ پورشاه واقع محال پشنگ که از سنوات سابقه معاف و خارج جمع بود و یک قطعه زمین لوره زرخریدسیادت پناه موصوف تخمیناً صد جریب شصت در شصت قریب چمن زیارت شینغزی معہ یک دهنه نهر پاتاب نیز از حضور انور در بهره مشار الیه معاف و خارج جمع شد... تحریر بتاریخ ۲۴ شهر محرم الحرام ۱۲۷۹..."

په دې فرمان کي راغلي نومونه ټول د کندهار اړوندي سيمي دي: پشنگ : مراد ئي پنين دئ چي دلايل ئي تاسي پورته ولوستل. که له پشنگ څخه مراد د هرات فوشنج وي، نو محمد امين خان به څرنگه د خپل حاکميت تر قلمرو دباندې مځو ماليه معاف کولای؟ لوره = لوره : د کندهار ښار په جنوب او ختيځ کي د ترنک رود د پاسه د اوبو مجرا ته ويل کېدله. په پنين کي هم د لوري په نامه يو ځای سته. علامه رشاد د "حافظ الملک حافظ رحمت خان برېځي..." د کتاب په ۳۴ مخ کي د پنين د لوري رود په باب کېښلي دي: "د پنين لوره د يوه رود نوم دئ، د توبي له غرو راوځي، تر پنين او ښوراوک تېرېږي، د څاگي (چاغي) علاقې ته ځي، اوږده ئي ۲۵۰ ميله دي. لوره ژوره ده، غاړو ته ئي اوبه نه خېژي، د پنين د ملوزو(مليزو) په برخه کي پر لوره باندي د اوبو راکښلو يو لوی ماشين پروت دئ چي ډېرو ليرو ليرو مځو ته اوبه رسوي."

شین غزی: په دغه نامه د کندهار ښار په جنوب ختيځ کي يو زیارت دئ چي وايي د مشهور صحابي ايوب انصاري ورور وو. دغه زیارت ته له ښکاپر دروازي څخه يوه لار غځېدلې وه چي د کندهار د عمومي مسلخ (سلاخانه) او هندو سوز څنگ ته تېرېدله او پر زیارت باندي پای ته رسېدله. دغه زیارت يوه نسبتاً غټه تکيه درلوده او د زیارت ختيځ ته يوه پخوانی غونډی وه چي شاوخوا ئي د اوبو چمنان را تاو سوي ول. په دغو چمنانو کي ما (هوتک) د هېليو ډېر ښکارونه کړي دي. د شين غزي زیارت ختيځ ته يوه لار وتلې وه چي کلچابات ته رسېدله. د شين غزي زیارت شمال ختيځ ته د لوی بالاکرز کلی پروت وو. دغه سيمه چي پخوا د اوبو چمنونه او نيزارونه او يوه برخه ئي کروندې وي، اوس د استوگني سيمه ده او ډېر پاخه کانگريټي کورونه پکښي جوړ سوي دي.

پاتاو: هغه لوی کانال وو چي د ښار له مرکز څخه تېرېدی او دکندهار د احمدشاهي ښار تر ودانېدلو پخوا کيندل سوی وو(۴۰).

او ددې استدلال وروستی دلیل هغه خبر دئ چي د امير شيرعليخان د دوري په رسمي جريده شمس النهار کي د صدراعظم په توگه د سید نورمحمد شاه د تقرر له اسيته خپور سوی دئ . په شمس النهار جريده کي ئي داسي کېښلي دي:

د خبر متن:

"ترقی مدارج در افغانستان

قدیمان خود را بر افزای قدر که هرگز نه بینی ز پرورده غدر

چونکه از عرصه دراز منظور نظر کیمیا اثر بندگان اشرف امیر صاحب بهادر خداالله ملکه چنان بود که اشخاصیکه از قدیم معروف خدمات بوده در انجام امور مأموره خود کوتاهی نورزیده اند و پیرامون آبیاری شجر بی ثمر غداری نه گردیده علی الدوام سر رشته اخلاص را از دست ندادند ترقی اوشان به مناسب جلیله کرده شود و نیز چونکه الحاق نظم و نسق مملکت به نسبت سابق زیاد گردیده ترقی و رفاهیت و امنیت رعایا به ظهور رسد بنا بر ظهور خیال مبارک به تاریخ ۲۵ ماه رمضان المبارک یوم دوشنبه سال ۱۲۹۰ ترقی اشخاص ذیل به مناصب رفیعه به ظهور رسید. [اعنی] عالیجاه رفیع جایگاه عزت و سعادت دستگاہ سیادت پناه سید نور محمد شاه صاحب را که عرصه دراز سرگرم خدمات شایسته دولتی بوده در انجام امور مأموره خود حتی الوسع دریغ نفرموده و نیز شخص نجیب الطرفین از اعظم سادات پشین متعلقه قندهار و ملازم قدیم این سلطنت و در دیانت و لیاقت ممتاز بوده به عهده رفیعه جلیله صدراعظم و مختار الملک دولت افغانستان مقرر نموده به خلعت فاخره سرافراز نمودند. ترجمه القاب اوشان در زبان صلابت بنیان افغانی "لوی ټول مختار" است. (۴۱)

له دغو څېړنو څخه په پوره ډول څرگندېږي چي د هرات له فوشنج سره د سید نورمحمد شاه صدراعظم ټرل يوه تېروتنه ده.

د پاڼو شمېره: له 2 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنی د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له را ليرولو مخکي په څير و لولئ

د امبالي کنفرانس:

د هند وایسرا لارډ مایو (۴۲) په ۱۸۶۹م کي امیر شیرعلیخان د دوستانه اړیکو د ټینګښت په خاطر د خبرو له پاره امبالي (۴۳) ته دعوت کړ. هند ته د سفر په ټاکل سوي هیئت کي پر امیر او صدراعظم سید نورمحمد شاه سربیره جنرال حسین علیخان، ارسلا خان، عصمت الله خان، میرزاه محمد نبي خان دبیر، شاعاسي شیردلخان او د امیر کوچنی زوی شهزاده عبدالله جان چي تازه د ولیعهد په توګه ټاکل سوی وو شامل ول. له دوی سره یوه فرقه عسکر هم ملګري ول (۴۴).

د امیر په ګډون دا کنفرانس د همدې کال د مارچ پر ۲۷مه پیل سو. د کنفرانس د پرانیستلو په ورځ او د افغانستان له خوا امیر شیرعلیخان او صدراعظم سید نورمحمد شاه او د انګرېزانو له خوا د هند وایسرا او د ملګري ویکتوریا استازي لارډ مایو، د هند لوی سپهسالار لارډ نیپر او د هند خارجه وزیر اوسینن کار په غونډه کي حاضر ول خو د کنفرانس نوري غونډي د صدراعظم سید نورمحمد شاه او د هند خارجه وزیر سینن کار تر منځ د ډاکټر بیلویو (۴۵) په ترجماني وسوي. سید قاسم رشتیا په افغانستان در قرن نژده (۲۵۲مخ دوهم چاپ) کي او دغه راز ځيني نور منابع هم د امبالي په کنفرانس کي د ترجماني وظیفه د ډاکټر ګري بولي چي تېروتنه ده.

ډاکټر ګري پخپل کتاب کي ددغه شان مهم ماموریت هیڅ یادونه نه لري. بله دا چي هندوستان ته د ډاکټر ګري اول وار سفر د امبالي تر کنفرانس نولس کاله وروسته په ۱۸۸۸م کي پېښ سوی وو. (۴۶)

د امبالي کنفرانس پنځه ورځي دوام وموند. مرحوم عطایي کنبلي دي: په دغه کنفرانس کي "امیر په صراحت سره وویل چي د انګرېز تړونونه ټول یوجانبه دي او دا نقیصه باید رفع سي. ده د جمرود لومړی تړون چي په ۱۸۵۵م کي دده له پلار سره سوی وو په مثال کي یاد کړ او وې ویل ددغه تړون په دریمه ماده کي لیکل سوي دي چي ختیځ هند د کمپنی دوستان به د امیر دوستان او د کمپنی دښمنان به د امیر دښمنان وي، په داسي حال کي چي دا باید بالمقابل وای يعني د برتانوي هند طرف هم دغسي مسئولیت اخیستی وای." (۴۷)

عطایي زیاتوي چي "په دې وخت کي سید نورمحمد شاه له خپلي دوسې څخه یوه طرحه ور وړاندي کړه چي د امیر دوست محمد خان د وختو د قرار دادونو دغسي یوجانبه برخي ئې اصلاح کړي وي او هم ئې د انګرېز له طرف څخه غوښتي وه چي د امیر شیرعلي د زوی عبدالله جان ولیعهدي قبوله کړي."

خو لارډ مایو دا طرحه ونه منله. امیر له دغه کنفرانس څخه تش لاس هیواد ته ستون سو. خو انګرېزي مقامات د امیر شیرعلیخان او د هغه د دانشمند صدراعظم له صراحت او جرئت څخه تکان وخوړ او د امیر پر وفاداری مشکوک سول. له همدې ورځي څخه ئې د امیر پر ضد د توطیو پراخه شبکه فعاله کړه.

د ډاکټر بیلویو له خولي ویل سوي دي چي په دغه کنفرانس کي امیر او د افغاني هیئت نورو غړو درېشی اغوستي وي یوازي سید نورمحمد شاه په وطني ملي جامو کي ناست وو. د مجلس په اوږدو کي چي به امیر خیره وکړه، سید نورمحمد شاه به سمدلاسه د هغه مطلب په دیپلوماتیکه ژبه داسي توضیح کړ چي انګرېزانو به لا هم دده پر سياسي بصیرت آفرین ووايه. (۴۸)

علامه رشاد کنبلي دي: "د سید نورمحمد شاه پنځه ورځي مسلسل اصرار او کوښښ و نکړای سواي چي انګرېزان د پښتني پیشنهاداتو د یوې مادې منلو ته حاضر کړي او دا کنفرانس ناکام سو." (۴۹)

له کین لوري: ډاکټر بیلویو (ترجمان)، امیر شیرعلیخان، ډګروال چمبرلین ولاړ: ډګروال فریدریک پالک، امباله - ۱۸۶۹م

ولار له کين لوري: ډاکټر بيليو (ترجمان)، شاغاسي شيردلخان، سيد نورمحمد شاه صدراعظم، سر فریدريک پالک ناست له کين لوري: سر کرافورډ چمبرلين، امير شيرعليخان، سر دونالد کيمبل ميکناب. امباله - ۱۸۶۹م

د پنځمې برخې لمنليکونه:

۴۰- سيد عبداللطيف چي د شمس النهار له خبر پرته ئې نور دغه اسناد د زمانې له آفاتو څخه خوندي ساتلي ول، د هغو خانداني شجرو له مخي چي زما (هوتک) سره سته، د سيد عبدالرسول زوی د سيد محمدشاه لمسی او د سيدنورمحمد شاه صدراعظم کړوسی وو او په کندهار ښار کي اوسېده . د سيد عبداللطيف دوه زامن سيد عبدالرؤف او سيد عبدالودود پاته سوي دي . سيد عبدالرؤف ئې وفات سوی دی.

۴۱- دغه خبر د کندهار مجلې د ۱۳۴۱ش کال د سنبلې گڼې په ۹ - ۱۰ مخونو کي د علامه رشاد مرحوم په ليکنه کي هم ثبت دی.

۴۲- ريچارډ بورک مايو- Richard Bourke Mayo (1822-1872)- د برتانوي هند واپسرا او گورنر جنرال او د انگلستان د محافظه کار گوند مهم غړی وو. دی تر ملکي او صدراعظم وروسته دريم قدرتمن سړی وو. مايو په ۱۸۷۲م کال په انډيمان جزيرو کي د يوه پښتانه په لاس چي شيرعلي اېرېدی نومېدی په چاره ووژل سو

۴۳- امباله د هندوستان په هريانا ايالت کي يو ښار دی چي د هند له پنجاب ايالت سره گډه پوله لري. په دغه ښار کي په ۱۸۴۳م کال د برتانوي پوځ لويه جونی جوړه سوه.

۴۴- عطايي، ۹۵ مخ

۴۵- ډاکټر هنري والتر بيليو Henry Walter Bellew (1834-1893) په هندوستان کي زېږېدلی برتانوی مامور وو چي په افغانستان کي ئې هم د ماموريت دوره تيره کړې وه. تر کال زيات ئې په کندهار کي د وليعهد سردار غلام حيدر خان په دربار کي د جنرال لمسډن په مشرۍ د يو هيئت غړيتوب درلود. بيليو د افغانستان د ژبو او کلتور په باب تاليفات لري

۴۶- جان الفريد گري (John Alfred Gray) په وروسته کي د امير عبدالرحمن خان جراح ډاکټر وو. امير ته په ۱۸۸۹م د سر سالترپاين له خوا ور پېژندل سوی وو. ده په لندن کي هم د نقرس ناروغان معالجه کړي ول او له همدې امله امير هم د ځان د علاج له پاره ور سره وساته.

جان الفريد گري افغانستان ته د خپل سفر داستان د (At the court of the Amir) په نامه کښلی او په ۱۹۰۱م کال له لندنه خپور سوی دی. دده په باب ما (هوتک) پخپل کتاب " شين سترگي مستخدمين" کي نسبتاً مفصل بيان کړی دی.

۴۷- عطايي ۹۵مخ

۴۸- عطايي ۹۶مخ

۴۹- کندهار مجله، د ۱۳۴۱ش کال د سنبلې گڼه، ۱۰ مخ

نور بيا

د پاڼو شميره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلپکنی د ليکنيزې بنې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليولو مخکي په خبر و لولئ